

GŁADYSZ (3) *sb m*

a *jasne*.

sg N gładysz (2). *pl N* gładyszowie (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVII) – XVIII w.

1. Człowiek o nikłym uwłosieniu, nie porośły włosami (1) :

Szereg: »gładysz albo kudłęk« (1): Włofii też na rękę, wielkie znamię dawaią [...] á nie tilko na rękę ale theż po wżitkim cieie, iako widamy iż wżelkie zwierzę okrutne kudłate bywa [...]. Tim theż obyczaiem ma lie człowiek gładysz albo kudłęk *GlabGad* P3.

2. Człowiek piękny, urodziwy; ddikatny, smukły, szczupły, subtelny; *gracilis, tener Calag; acersecomes, bellatulus, bellulus, bellus, capillatus, cirratus, comptus, concinnus, cupidus, elegans, expolitus vita atque cultu, glaphyrus, immodice fucatus formam, munditiarum lautitiarumque studiosissimus, politulus, politus, scitulus, scitus, scurra urbanus, sumptuosus, trossulus Cn* (2) : Zart. Kochánek. Gładysz. Tener, gracilis. *Calep* 580a; Cóż rozumiéřz. by tákże czáfy nie bywáły/ Których w miłości fzwánki gładyszowie bráli/ Y ci/ co złoćiftémi skárby fye chłubili? W lepszéy cénie cnotliwi/ choć vbořřzy/ byli. *PudłFr* 75.

Synonimy: 2. *galant, kochanek.*

Cf **GŁADKI**